Mensa philosophica
Köln: Cornelis <de Zierikzee>, [ca. 1500] Seite 89

clesiam propriā Archidiaconus q̄dam nimis biberat in se-
ro defuit matutinis mane surgens dixit. qūo nox ista breuis
esset. R̄n̄dit famulus suus. quare de sero vos tātū molestastis
scʒ in bibendo Cū quidā archidiaconus diceret fratri Jor-
dano magistro ordinis fratrū p̄dicatoꝝ ꝙ fratres multū bi-
berent in mensa maxime in principio mense. Et cū illū pedes
ad q̄dam monasteriū duxisset anteq̄ȝ venit ad mēsaȝ duos
pottos bibit ⁊ in principio mense vnū Tūc reprehensus a f̄re
Jordano ante rep̄hensionē fratrū ammodo cessauit Narra
tur de quodam clerico qui archidiacono suo asinū suū dictuȝ
modicū preparauit ad comedendum

De Canonicis

Ulius de apibus Cū philippus cancellarius parisien̄
plura bn̄ficia tenens in infirmitate sua ab ep̄o suo mone
retur vt illa dimitteret. r̄n̄dit volo experiri veritateȝ corā sum
mo iudice. qui mortuus apparuit ep̄o in forma vmbre terre et
dixit. Ego miser dānatus sum potissime ꝓpter tria: Prio pro
pter recrescentes quos abscondi a facie pauperuȝ. sc̄do ꝓpter
pluralitatem bn̄ficiorū. tercio ꝓpter crimē carnis detestabile
Et subiūxit est ne finis cito mūdi. Cui ep̄us. miror cū fueris
maximus clericus et me vides viuere et om̄e viuens an̄ extre
mum diē sit moritur. R̄n̄dit nō miremini q̄r nec scientia nec
rō viget apud inferos Dn̄s albertus dixit cuidaȝ canonico
colonien̄ redeūti de curia cū dispēsatōe de pluribus bn̄ficiȷs
Uos prius potuistis ire in infernū sine licentia nūc ibitis illuc
cū dispensatione. Quidā fuit canonicus in duabus eccle-
siȷs quaꝝ ep̄i ambo in vno tempore decesserūt somniauit aūt
ꝙ sibi duo baculi porrigerent. Q̄d cū q̄dā aliqui interp̄taren
tur vtrobiq̄ȝ ip̄m eligendū cū sequenti die iter faceret cecidit
de equo ambabus tibiȷs confractis ⁊ oportuit eū cū duobus
baculis eūdo sustētari Dn̄s Joannes cācellarius parisien̄
statim postq̄ȝ intrauit ordinē predicatorū predicauit ꝙ plura
litas bn̄ficioruȝ peruerteret regulas grāmatice. Ibi em̄ dicit ꝙ
substantiuū ⁊ adiectiuū debēt ꝯuenire in nūero figura ⁊ perso
na. sȝ hic p̄sona que est substantiū est numeri singularis ⁊ figu
re simplicis ⁊ adiectiuū scȝ bn̄ficia sunt pluralis et cōposite fi-
gure. Si diceres prelati scribūt nos dei gratia ait. hoc est p

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-385/0089
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG